

L'olotina Carme Noguera, la dona més vella de Catalunya, fa 112 anys

Carme Noguera encara recorda que, quan era petita, "només hi havia un senyor amb cotxe" a la capital de la Garrotxa

La dona més vella de Catalunya, Carme Noguera, ha fet 112 anys aquest dissabte. Va néixer el 1914 a Olot, durant els primers compassos de la Primera Guerra Mundial i, més d'un segle després, encara recorda que, quan era petita, "només hi havia un senyor amb cotxe" a la capital de la Garrotxa. El mitjà de transport més habitual aleshores, segons diu a l'ACN, era la tartana, un petit carro de dues rodes. Després de la infantesa amb la família a Olot, va formar part de la primera promoció de l'Escola d'Infermeria de la Generalitat republicana amb 19 anys i va ser infermera durant la Guerra Civil. Nou dècades després, només té una setantena de persones davant seu al rànquing mundial de longevitat, segons el portal especialitzat LongeviQuest. L'abril del 1914 s'establia la Mancomunitat de Catalunya, el primer embrió d'autogovern català modern des del 1714. El juny d'aquell any, l'arxiduc d'Àustria, Francesc Ferran, moria assassinat a Sarajevo. És en aquell context català i mundial que, el mateix estiu, el 22 d'agost, va néixer Carme Noguera a Olot, la catalana de més edat d'ençà de la mort d'Angelina Torres l'any passat. Un segle més tard, en una entrevista a l'ACN, demana que se la tutegi. "Així no em fas sentir vella", ironitza, traient ferro al fet que hagi arribat a una edat tan avançada. "He anat fent, menjant, dormint i treballant com tothom", justifica per explicar la pròpia longevitat. A més, aplaudeix els 117 anys a què va arribar Maria Branyas, que no només va ser la catalana de més edat, sinó la persona més vella del món durant l'any i mig abans de la seva mort, el 2024. Noguera, originària d'Olot, va voler conèixer Branyas quan ja era centenària i vivia a una residència del mateix municipi, i la trobada es va acabar produint. Des de la seva residència actual a Taradell, on viu amb la seva filla, Noguera encara recorda els primers anys de la seva vida que pels carrers de la capital de la Garrotxa hi circulaven majoritàriament carros "Nosaltres anàvem des d'Olot a Santa Pau en tartana", concreta. El telèfon encara no havia arribat a les cases i, alhora, diu que "ningú tenia ràdio" fins que, com encara rememora, el primer veí va adquirir la primera. El 1933, amb 19 anys, va mudar-se a Barcelona per formar part de la primera promoció de l'Escola d'Infermeria de la Generalitat, uns estudis que va desenvolupar a l'Hospital Clínic. El 19 de juliol del 1936, tenia previst desplaçar-se al centre mèdic per continuar amb l'activitat acadèmica, però la Guerra Civil Espanyola tot just havia esclatat aquell matí i no ho va poder fer. L'endemà sí que hi va anar, i relata que ja van curar "molts ferits" dels primers compassos del conflicte a la ciutat. Un home, diu, va acudir al centre ferit d'una bala que "va travessar un matalàs" que l'havia de protegir, però que no ho va fer. Durant el conflicte, va exercir d'infermera al Clínic, i recorda que cada dia un soldat acompanyava les professionals des de la residència on vivien fins a l'hospital, cosa que "va durar molt temps". De fet, diu que només anaven del centre mèdic a la residència, així que no s'assabentaven "de res" sobre com evolucionava el conflicte. A més, "no estava permès" sortir al carrer a passejar. De fet, expressa que no els va faltar mai menjar durant aquells anys, ja que l'alimentació era gratuïta, perquè la Generalitat les mantenia. Noguera, però, encara rememora que en un moment del conflicte va "portar una maleta plena de patates" des de Barcelona a Olot, als seus pares, que sí que havien passat penúries d'alimentació. Durant la guerra, va estar a les urgències del Clínic i també al sanatori del palau del comte de Figols amb malalts de tuberculosi. Després de la contesa, va continuar exercint com a infermera fins que es va casar el 1951. La dona més gran de Catalunya va tenir tres fills, i ara també té dues netes i un besnet. La seva longevitat ja fa anys que era notòria, perquè, segons explica, per celebrar el seu centenari va demanar un ordinador de regal. A més, fins als 105 anys es feia el dinar, es valia per si mateixa i estudiava anglès i francès, i fins fa uns mesos cantava en una coral. Fa un parell d'anys, la van operar a l'Hospital de la Vall d'Hebron del fèmur, i l'any passat d'una infecció a la cuixa, i es va recuperar satisfactòriament. Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), 3.139

persones tenien 100 anys o més al país el primer semestre d'aquest any, una xifra rècord que no para de pujar. La sèrie històrica comença el 1981, quan només n'hi havia 140. Carme Noguera és la més gran de tots ells, i d'entre els 534 homes que formen part d'aquest grup, Joan Escudé, amb 110 anys, és el més vell. A mitjans de juliol, la Generalitat havia entregat 470 medalles centenàries aquest 2026, una de les quals, a Pepita Bernat, de 107 anys. Es tracta d'un reconeixement que l'administració fa a les persones de més de 100 anys prèvia sol·licitud per part de la família. Durant tot el 2025, se'n van lliurar 847, de les quals 683 van correspondre a dones i 164 a homes, una xifra que va representar un increment del 21% respecte al 2024.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/08/22/carme-noguera-dona-mes-gran-catalunya-112-anys-133560583.html>